

Ambrus Gyöngyi Székelyudvarhelyen született, az utóbbi időben Bécsben élt, tervei szerint az osztrák fővárost ázsiai hangulatra cseréli, aztán diófát ültet Oroszhegyen. Azt mondja, hogy lélekben sosem ment el itthonról, de mielőtt visszatér, változásra, kihívásra van szüksége. A világ legkisebb szigetcsoportját vette célba.

Mióta élsz Bécsben és miért költöztél oda?

2008 nyarán költöztem ki Ausztriába. Nem volt ez konkrét döntés, hogy ide költözöm. Kijöttem a nővéremhez látogatóba és elbúcsúzni tőle, mert Spanyolországba szerettem volna költözni, napsütésre és tengerpartra vágytam Kolozsvár után. Nem hittem, hogy egy héten belül munkát találhatok, ezért belementem abba a fogadásba, hogy ha munkát találok, akkor maradok egy ideig Ausztriában.

Gondolhatod, ki nyert, ha még mindig itt vagyok. Nyilván könnyebb volt itt nekem, mert nem

voltam egyedül, a nővérem segítségére számíthattam. Az évek meg csak teltek és szerencsém volt, mert gyorsan találtam lakást, és a nyelvet is viszonylag hamar megtanultam, nem tudtam csendben ülni, mert zavart, hogy nem tudok beszélni.

Mivel foglalkozol?

Nemrég váltottam, s így jelenleg egy gyerekekre és egy Parkinson-kóros bácsira vigyázok. Ezen a kérdésen sokat gondolkoztam, mert így hét év távlatában talán jobban hangzana valami nagyon frankó munkakörrel büszkélkednem.

Volt az is.

De igazából az ausztriai ittlétem mindig is egy állomásnak tekintettem, és soha nem is akartam beállni a számomra fojtogató mókuserékbe, hogy valami olyat csináljak, amit nem szeretek.

Mégis elértem, hogy azok az értékek, amit a külvilágnak mutatni tudnék, az egész jól néz ki. Viszont nekem ez nem elég. Hiába van szép lakásom, ha a barátaim, nem ugranak fel egy vacsorára, és hiába van autóm, ha nem tudok odamenni, ahová vágyom. Szóval, ezek nekem csak eszközök, de nem értékek.

Milyenek az osztrákok, a sógorok, ahogy a magyarországiak mondják?

Hát sógori viszonynak semmiképp nem nevezném, ezt csak magyaroktól hallottam így mondani, osztráktól soha.

Az osztrákok pontosak, dolgozók, szervezettek, kiegyensúlyozottak, kimértek, távolságtartóak. Nekem emberileg túl hidegek és önzők. Elfogadják a külföldieket, akik alkalmazkodni tudnak és dolgozni akarnak.

